



señora barbuda

afra torrado

1ª edición: febreiro, 2020

pontevedra

leite edicións



SEÑORA

BARBUDA

CAPÍTULO 2

escrita e dirixida por

AFRA TORRADO

DET QVEN É A ASA SINA!



CONFÉJOO, EU MATEI A ANA ROSA



SUSANA, COMO PUIDECHES ...



E QUE O INDEPEN...

QUE SERIAZA? SE É UNHA MERDA!



PARA EMPEZAR É ...



COMO PODES DICIR ISO DE 'CARTAZ DETECTIVE!

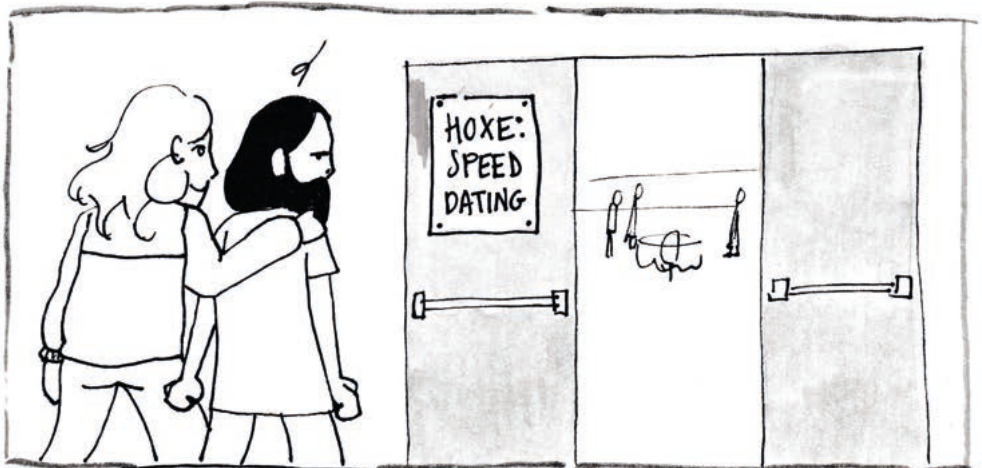


TYYA ...

UN CARTAZ

DETECTIVE







SIN BARBA
SEGURO QUE
ESTÁS GUAPÍSIMA

SI, DE PASO TATÚOME
O TEU NOME NO CÚ

PERDOOO

¿NO TE LA
QUITARÍAS
POR MÍ?

TIENES
PENE?

MUOOOC

PRA TI
NON

A MIN DAME IGUAL
A BARBA...
LEVAS OS
PÉS SUCIOS?

OUTRA,
POR FAVOR!

MUOOOC

MUOOOC

SEÑORA

EU MARCHO

VOU TOMAR
ALGO CON
PERICO (DE LOS
PALOTES)









CLÉMENTINE DELAIT

(1865 - 1939)

Clémentine Delait naceu en Chamousey, Francia. De pais agricultores, afaise a dar o callo desde nena. É na puberdade cando o seu vello facial empeza a medrar máis do normal para unha nena. Especialmente o do beizo superior.

Casa cun panadeiro e despacha no establecemento, pero o seu marido ponse pocho e ten que deixar a profesión, así que abren un bar que, posteriormente, rebautizan como *Le café de la femme à barbe* porque aos 36 anos Clémentine deixa medrar a súa frondosa barba, que utilizan de reclamo. Teñen unha grande afluencia de clientela e ela non para de firmar autógrafos nas postais que realizan diversos fotografías (foron arredor de corenta postais). Tamén obtén un permiso para vestirse de home que daquela era obrigatorio.

A súa fama faise mundial cando se alista na Cruz Vermella na Primeira Guerra Mundial e se convirte na mascota do Poilus. Un famoso director de circo ofrécelle traballo pero o rexeita. Reclámana diferentes personalidades como o Príncipe de Gales ou o Shah de Persia.

Queda viúva en 1928 e dedícase á súa fama mentres rexenta un bar no que ofrece espectáculos de cabaré acompañada da súa filla.

Morre o 19 de abril de 1939 dun ataque ao corazón. O seu epitafio reza:

Aquí xace Clémentine Delait, a muller barbuda.

